

Prendre sur nous le nom de Jésus-Christ

Par Dale G. Renlund
du Collège des douze apôtres

Παίρνοντας επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιλ Γ. Ρένλαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Conférence générale d'octobre 2025

Plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons être comme lui.

En 2018, à l'université d'Utah, une chaire professorale spéciale a été créée. Elle porte le nom de « Chaire présidentielle de chirurgie cardio-thoracique du Dr Russell M. Nelson et de Dantzel W. Nelson », cardio, faisant référence au cœur et thoracique, au thorax. Elle honore le travail important du président Nelson en tant que chirurgien et le soutien qu'il a reçu de sa défunte femme, Dantzel. Cette chaire professorale a été financée par un fonds appelé à durer dans le temps. La personne sélectionnée pour une chaire de ce prestige reçoit une récompense, un complément de salaire et des fonds pour faire de la recherche.

Le premier chirurgien choisi comme titulaire de cette chaire professorale était le Dr Craig H. Selzman, un chirurgien cardiaque talentueux qui n'est pas membre de notre Église. Lors de la cérémonie d'attribution de la chaire au docteur Selzman, de nombreux invités étaient présents, notamment le président Nelson et son épouse, Wendy. Au cours de la réunion, le président Nelson a parlé avec modestie de sa carrière de pionnier dans la chirurgie.

Ensuite, le Dr Selzman a expliqué ce que l'obtention de cette chaire signifiait pour lui. Il a raconté que, quatre jours auparavant, après une longue journée en salle d'opération, il avait appris que l'un de ses patients devait retourner au bloc. Il était fatigué et déçu, sachant qu'il allait devoir passer une autre nuit à l'hôpital.

Όσο περισσότερο ταυτιζόμαστε με τον Ιησού Χριστό και Τον θυμόμαστε, τόσο περισσότερο θέλουμε να είμαστε όπως Εκείνος.

Το 2018 στο Πανεπιστήμιο της Γιούτας, δημιουργήθηκε μια ειδική καθηγεσία που ονομάζεται «Προεδρική Έδρα Ράσσελ Μ. Νέλσον και Ντάντζελ Νέλσον στην Καρδιοθωρακική Χειρουργική» –καρδιο, που σημαίνει καρδιά, και θωρακική, που σημαίνει «στήθος». Τιμήθηκε το σημαντικό έργο του Προέδρου Νέλσον ως καρδιοχειρουργού και η υποστήριξη που έλαβε από την εκλιπούσα σύζυγό του, Ντάντζελ. Αυτή η καθηγεσία πληρώθηκε από ένα ταμείο σχεδιασμένο να διαρκέσει στο μέλλον. Το άτομο που επιλέγεται για αυτού του είδους υψηλού κύρους καθηγεσίας λαμβάνει αναγνώριση, μισθολογική υποστήριξη και ερευνητικά κεφάλαια.

Ο πρώτος χειρουργός που επελέγη να κατέχει την καθηγεσία ήταν ο δρ. Κρεγκ Ε. Σέλζμαν, ένας εξειδικευμένος καρδιοχειρουργός, ο οποίος δεν είναι μέλος της Εκκλησίας μας. Κατά την τελετή απονομής αυτής της καθηγεσίας στον δρ. Σέλζμαν, πολλοί σημαντικοί προσκεκλημένοι ήταν παρόντες, συμπεριλαμβανομένων του Προέδρου Νέλσον και της συζύγου του, αδελφής Γουέντυ Γ. Νέλσον. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης, ο Πρόεδρος Νέλσον μίλησε με σεμνότητα για την πρωτοποριακή χειρουργική του σταδιοδρομία.

Τότε ο δρ. Σέλζμαν είπε τι σήμαινε για αυτόν να διοριστεί σε αυτή την καθηγεσία. Ανέφερε ότι τέσσερις ημέρες νωρίτερα, ύστερα από μία κουραστική ημέρα στο χειρουργείο, ανακάλυψε ότι ένας από τους ασθενείς του έπρεπε να επανέλθει στο χειρουργείο. Ήταν κουρασμένος και απογοητευμένος, γνωρίζοντας ότι θα έπρεπε να περάσει

Ce soir-là, le Dr Selzman a eu une conversation avec lui-même qui a changé sa vie. Il s'est dit : « Vendredi, on va m'octroyer une chaire professorale portant le nom du Dr Nelson. Le Dr Nelson était connu comme quelqu'un qui maîtrisait ses émotions, qui traitait tout le monde avec respect et qui ne s'emportait jamais. Maintenant que mon nom va être associé au sien, je dois essayer de lui ressembler davantage. » Le Dr Selzman était déjà un chirurgien très bienveillant. Cependant, il voulait devenir encore meilleur.

Auparavant, l'équipe chirurgicale du Dr Selzman savait probablement quand il était fatigué et frustré, car cela transparaissait dans sa façon de parler et le ton de sa voix. Mais ce soir-là, au bloc opératoire, le Dr Selzman a fait un effort conscient pour être particulièrement encourageant et compréhensif envers son équipe. Il a eu l'impression que cela a fait une différence et il a décidé de continuer d'essayer de ressembler davantage au Dr Nelson.

Cinq ans plus tard, le président Nelson a fait don de ses archives professionnelles à l'université d'Utah. Des dignitaires de l'université sont venus le remercier officiellement. À cette occasion, le Dr Selzman a de nouveau pris la parole. Se référant aux initiales du président Nelson, RMN, il a dit : « Un esprit 'RMN' règne désormais au service de chirurgie cardio-thoracique de l'université d'Utah. »

Lorsqu'il fait face à des contrariétés, le Dr Selzman a expliqué : « Je fais ce que nous enseignons à nos internes, c'est-à-dire que je me concentre, je passe à autre chose et je fais de mon mieux. Cet esprit vit en nous chaque jour. Nous donnons, à chaque membre du service et à chaque nouvel interne, un badge à accrocher sur sa blouse. En bas de ce badge, on peut lire les lettres 'RMN'. L'esprit RMN est le fondement de notre formation ; nous l'enseignons à tout le monde. » Le Dr Selzman a modifié son attitude et ses aspirations antérieures, parce que son nom était dorénavant lié à celui du président Nelson.

Cette série d'événements impliquant le Dr Selzman m'a amené à me demander : « Comment ai-je changé depuis que mon nom est associé

à une autre nuit dans un hôpital.

Eκείνο το βράδυ ο δρ. Σέλζμαν είχε μια συζήτηση με τον εαυτό του που του άλλαξε τη ζωή. Εκείνη τη στιγμή, σκέφθηκε: «Την Παρασκευή, θα διοριστώ σε μια καθηγεσία που πήρε το όνομά της από τον δρ. Νέλσον. Ήταν πάντα γνωστός ως κάποιος που ήλεγχε τα συναισθήματά του, φερόταν σε όλους με σεβασμό και ποτέ δεν έχασε την ψυχραιμία του. Τώρα που το όνομά μου θα συνδεθεί με το δικό του, πρέπει να προσπαθήσω να γίνω περισσότερο όπως εκείνος». Ο δρ. Σέλζμαν ήταν ήδη ένας χειρουργός που ενδιαφερόταν πολύ για τους ασθενείς του. Όμως ήθελε να γίνει ακόμη καλύτερος.

Στο παρελθόν, η χειρουργική ομάδα του μπορεί να είχε επίγνωση της κόπωσης και της απογοήτευσής του, επειδή μπορεί να τις είχε εκφράσει με τον τρόπο και τον τόνο της φωνής του. Όμως στο χειρουργείο εκείνο το βράδυ ο δρ. Σέλζμαν κατέβαλε μία ευσυνειδητή προσπάθεια να είναι ιδιαίτερα υποστηρικτικός και με κατανόηση για την ομάδα του. Ένωθε ότι αυτό έκανε τη διαφορά και αποφάσισε να συνεχίσει να προσπαθεί να είναι περισσότερο όπως ο δρ. Νέλσον.

Πέντε χρόνια αργότερα, ο Πρόεδρος Νέλσον δώρισε τα επαγγελματικά του έγγραφα στο Πανεπιστήμιο της Γιούτας. Αξιωματούχοι του πανεπιστημίου ήλθαν να ευχαριστήσουν επισήμως τον Πρόεδρο Νέλσον. Κατά τη διάρκεια αυτής της εκδήλωσης, ο Δρ. Σέλζμαν μίλησε ξανά. Αναφερόμενος στα αρχικά του Προέδρου Νέλσον, P.M.N., είπε: «Υπάρχει μία νοοτροπία "P.M.N." που τώρα απλώνεται στο Τμήμα Καρδιοθωρακοχειρουργικής του Πανεπιστημίου της Γιούτας».

Σε απογοητευτικές καταστάσεις, ο δρ. Σέλζμαν εξήγησε: «Κάνω αυτό που διδάσκουμε τώρα στους εκπαιδευόμενους μας να κάνουν – να επικεντρώνονται, να το ξεπερνούν και να κάνουν το καλύτερο που μπορούν. Αυτή η νοοτροπία ζει μέσα μας κάθε ημέρα. Δίνουμε καρφίτσες πέτου σε κάθε μέλος του τμήματος και σε κάθε νέο εκπαιδευόμενο. Στο κάτω μέρος της καρφίτσας αναγράφονται τα γράμματα "P.M.N.". Η νοοτροπία P.M.N. είναι θεμελιώδης για την εκπαίδευσή μας. Τη διδάσκουμε σε όλους». Ο δρ. Σέλζμαν είχε βελτιώσει εκ προθέσεως την προηγούμενη στάση και τις φιλοδοξίες του, επειδή το όνομά του ήταν τώρα συνδεδεμένο με εκείνο του Προέδρου Νέλσον.

Αυτή η σειρά γεγονότων που αφορούν στον δρ. Σέλζμαν με έκανε να αναρωτηθώ: «Πώς έχω αλλάξει από τότε που συνέδεσα το όνομά μου

à celui de Jésus-Christ ? Ai-je adopté un esprit chrétien ? Ai-je réellement essayé de devenir meilleur et plus semblable au Christ ? »

Dans l'expérience du Dr Selzman, nous pouvons voir au moins cinq parallèles avec le processus que nous suivons pour prendre sur nous le nom de Jésus-Christ. Ce processus commence par le baptême, mais il n'est complet que lorsque nous devenons plus purs et saints, et lui ressemblons davantage.

Le premier parallèle est l'identification. En recevant la chaire Nelson, le Dr Selzman a associé son nom à celui du président Nelson et a commencé à s'identifier à lui. Quand nous prenons sur nous le nom de Jésus-Christ, nous associons notre nom au sien. Nous nous identifions à lui. C'est avec joie que nous nous faisons appeler chrétiens. Nous reconnaissons le Sauveur et nous nous affirmons résolument comme siens.

Autre parallèle très proche de l'identification : le souvenir. Quand le Dr Selzman entre dans son bureau, son regard est attiré par le médaillon qu'il a reçu quand il a été nommé à la chaire Nelson. C'est un rappel quotidien de l'esprit « RMN ». Pour nous, c'est la Sainte-Cène qui, chaque semaine, nous aide à nous souvenir de Jésus-Christ tout au long de la semaine. Lorsque nous prenons la Sainte-Cène, nous le faisons en souvenir du prix qu'il a payé pour nous racheter. Nous faisons de nouveau alliance de nous souvenir de lui, nous reconnaissons sa grandeur et nous apprécions sa bonté. Nous reconnaissons sans cesse que ce n'est que dans et par sa grâce que nous sommes sauvés de la mort physique et spirituelle.

Nous souvenir signifie que nous suivons le conseil d'Alma, le prophète du Livre de Mormon. « Que toutes [nos] actions soient pour le Seigneur, et, en quelque lieu que [nous aillions], que ce soit dans le Seigneur ; [...] que toutes [nos] pensées soient dirigées vers le Seigneur ; [...] que les affections de [notre] cœur soient placées à jamais dans le Seigneur. » Même lorsque nous sommes affairés dans d'autres domaines, nous continuons de penser à lui, tout comme nous nous souvenons de notre nom, quel que soit ce sur quoi nous portons notre attention.

Le troisième parallèle est une des conséquences du fait de se souvenir de ce que le

με το όνομα του Ιησού Χριστού; Έχω υιοθετήσει ως αποτέλεσμα μία χριστοειδή νοοτροπία; Έχω προσπαθήσει πραγματικά να γίνω καλύτερος και περισσότερο όπως Εκείνος;»

Στην εμπειρία του δρ. Σέλζμαν, μπορούμε να δούμε τουλάχιστον πέντε παραλληλισμούς με τη διαδικασία μέσω της οποίας παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού. Μολονότι αυτή η διαδικασία αρχίζει με το βάπτισμα, δεν ολοκληρώνεται έως ότου γίνουμε πιο αγνοί και πιο άγιοι και περισσότερο όπως Εκείνος.

Ο πρώτος παραλληλισμός είναι η ταυτοποίηση. Ο διορισμός του δρ. Σέλζμαν στην καθηγεσία Νέλσον συνέδεσε το όνομά του με εκείνο του Προέδρου Νέλσον και ο δρ. Σέλζμαν άρχισε να ταυτίζεται με τον Πρόεδρο Νέλσον. Όταν παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού, συνδέουμε το όνομά μας με το δικό Του. Ταυτιζόμαστε μαζί Του. Ευχαρίστως γινόμαστε γνωστοί ως χριστιανοί. Αναγνωρίζουμε τον Σωτήρα και χωρίς διάθεση απολογίας ορθώνουμε το ανάστημά μας ως δικοί Του.

Στενά συνδεδεμένος με την ταυτοποίηση είναι ένας άλλος παραλληλισμός – η ανάμνηση. Όταν ο δρ. Σέλζμαν πηγαίνει στο γραφείο του, το βλέμμα του πέφτει στο μετάλλιο που έλαβε, όταν διορίστηκε στην καθηγεσία Νέλσον. Αυτό το μετάλλιο του θυμίζει καθημερινά τη νοοτροπία P.M.N. Για εμάς η μετάληψη κάθε εβδομάδα μάς βοηθά να θυμόμαστε τον Ιησού Χριστό όλη την εβδομάδα. Καθώς μεταλαμβάνουμε, το κάνουμε σε ανάμνηση του τιμήματος που πλήρωσε για να μας λυτρώσει. Συνάπτουμε εκ νέου διαθήκη να Τον θυμόμαστε, να αναγνωρίζουμε το μεγαλείο Του και να εκτιμούμε την καλοσύνη Του. Αναγνωρίζουμε επανειλημμένως ότι είναι μόνο διά και μέσω της χάριτός Του που σωζόμαστε από τον υλικό και πνευματικό θάνατο.

Ανάμνηση σημαίνει ότι ακολουθούμε τη συμβουλή που δόθηκε από τον προφήτη Άλμα του Βιβλίου του Μόρμον. «Όλες [μας] οι ενέργειες ας είναι προς τον Κύριο, και οπουδήποτε κι αν πηγαίν[ουμε] ας είναι με τον Κύριο... όλες [μας] οι σκέψεις ας κατευθύνονται προς τον Κύριο... [και] οι αφοσιώσεις της καρδιάς [μας] ας τίθενται στον Κύριο παντοτινά». Ακόμη και όταν απασχολούμαστε με άλλα θέματα, εξακολουθούμε να Τον σκεπτόμαστε, όπως ακριβώς θυμόμαστε το όνομά μας, ανεξάρτητα από ό,τι άλλο στο οποίο εστιάζουμε.

Το αποτέλεσμα της ανάμνησης του τι έχει κάνει ο Σωτήρας για εμάς είναι ένας τρίτος

Sauveur a fait pour nous : c'est l'imitation. Le Dr Selzman a commencé à imiter le président Nelson et l'esprit RMN. Je crois que la conduite du président Nelson est simplement la manifestation de toute une vie de disciple de Jésus-Christ. Pour nous, plus nous nous identifions à Jésus-Christ et nous souvenons de lui, plus nous voulons lui ressembler. En tant que disciples du Christ, nous devenons meilleurs quand nous nous concentrons sur lui, bien plus que lorsque nous nous concentrons sur nous-mêmes. Nous nous efforçons de devenir comme lui et nous cherchons à acquérir ses vertus. Nous prions ardemment afin d'être remplis de charité, l'amour pur du Christ.

En avril, le président Nelson a enseigné : « Si la charité devient une part intégrante de notre caractère, nous perdrons l'envie de rabaisser autrui. Nous cesserons de juger. Nous serons charitables envers tous les hommes, quel que soit leur milieu. Éprouver de la charité pour tous [...] est essentiel à notre progression. La charité est le fondement même d'une personnalité divine. » En parallèle de la charité, nous cherchons à cultiver [...] et développer les autres dons spirituels du Sauveur, notamment l'intégrité, la patience et la diligence.

Le fait d'imiter Jésus-Christ nous amène au quatrième parallèle : conformer notre volonté à la sienne. Nous nous joignons à lui dans son œuvre. En tant que chirurgien, le Dr Nelson était un pédagogue, un soignant et un chercheur. Le badge sur les blouses utilisées dans le service du Dr Selzman met l'accent sur ces engagements en affichant les mots enseigner, soigner et découvrir. En ce qui nous concerne, le fait de prendre sur nous le nom de Jésus-Christ implique, entre autres, que nous conformions volontairement, intentionnellement et avec enthousiasme nos buts aux siens. Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous « aimons, faisons connaître et invitons ». Nous nous joignons à lui dans son œuvre quand nous servons nos semblables, surtout ceux qui ont été blessés, brisés ou écrasés par leurs expériences dans la condition mortelle.

Nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus Christ lorsque nous nous identifions à lui, nous nous souvenons de lui, nous l'imitons et nous nous conformons à sa volonté. Ces quatre actions mènent à un cinquième par-

αλληλίσμος – η μίμηση. Ο δρ. Σέλζμαν άρχισε να μιμείται τον Πρόεδρο Νέλσον και τη νοοτροπία Ρ.Μ.Ν. Πιστεύω ότι η νοοτροπία του Προέδρου Νέλσον είναι απλώς μία εκδήλωση της διά βίου ιδιότητός του ως μαθητού του Ιησού Χριστού. Για εμάς, όσο περισσότερο ταυτιζόμαστε και θυμόμαστε τον Ιησού Χριστό, τόσο περισσότερο θέλουμε να γίνουμε όπως Εκείνος. Ως μαθητές Του, αλλάζουμε προς το καλύτερο, όταν εστιάζουμε σε Εκείνον, περισσότερο παρά όταν εστιάζουμε στον εαυτό μας. Αγωνιζόμαστε να γίνουμε όπως Εκείνος και επιζητούμε να ευλογηθούμε με τα χαρακτηριστικά Του. Προσευχόμαστε ενθέρμως να είμαστε πλήρεις αγνής αγάπης, της αγνής αγάπης του Χριστού.

Όπως δίδαξε ο Πρόεδρος Νέλσον τον Απρίλιο: «Καθώς η αγνή αγάπη γίνεται μέρος της φύσεώς μας, θα χάσουμε την παρόρμηση να μειώνουμε τους άλλους. Θα σταματήσουμε να κρίνουμε τους άλλους. Θα έχουμε αγνή αγάπη για άτομα από όλα τα κοινωνικά στρώματα. Η αγνή αγάπη προς όλους... είναι ουσιώδης για την πρόοδό μας. Η αγνή αγάπη είναι το θεμέλιο του θείου χαρακτήρος». Παράλληλα με την αγνή αγάπη, επιζητούμε, «καλλιεργ[ούμε]... και διευρύν[ουμε]» άλλα πνευματικά δώρα από τον Σωτήρα, συμπεριλαμβανομένης της ακεραιότητας, της υπομονής, και της επιμέλειας.

Η μίμηση του Ιησού Χριστού μας οδηγεί σε έναν τέταρτο αλληλίσμο – την ευθυγράμμιση με τους σκοπούς Του. Συμμετέχουμε μαζί Του στο έργο Του. Ως χειρουργός, ο δρ. Νέλσον ήταν γνωστός ως δάσκαλος, θεραπευτής και ερευνητής. Η καρφίτσα πέτου που χρησιμοποιείται στο τμήμα του δρ. Σέλζμαν δίνει έμφαση σε αυτές τις προσπάθειες, με τις λέξεις διδάσκω, θεραπεύω και ανακαλύπτω. Για εμάς, μέρος του να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού περιλαμβάνει προθύμως, εκ προθέσεως και με ενθουσιασμό να ευθυγραμμίσουμε τους στόχους μας με τους δικούς Του. Συμμετέχουμε μαζί Του στο έργο Του, όταν «αγαπούμε, διαδίδουμε και προσκαλούμε». Συμμετέχουμε μαζί Του στο έργο Του, όταν τελούμε διακονία σε άλλους, ιδίως στους ευάλωτους και σε εκείνους που έχουν πληγωθεί, καταρρακωθεί ή συντριβεί από τις επίγειες εμπειρίες τους.

Επομένως, παίρνουμε πληρέστερα επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού μέσω της ταυτοποίησης, της ενθύμησης, της μίμησης και της ευθυγράμμισης. Η πραγματοποίηση αυτών των τεσσάρων μας οδηγεί σε έναν πέμπτο αλλη-

allèle : l'habilitation. Nous accédons au pouvoir de Dieu et à ses bénédictions dans notre vie. La chaire Nelson a permis au Dr Selzman de recevoir une reconnaissance et un fonds de soutien qu'il utilise pour changer la culture de son service. Il utilise cette « dotation de pouvoir » pour aider les autres. De la même manière, quand nous prenons sur nous le nom du Sauveur, notre Père céleste nous accorde son pouvoir pour nous aider à remplir notre mission dans la condition mortelle.

Lorsque nous contractons des alliances supplémentaires avec Dieu, nous prenons plus pleinement sur nous le nom de Jésus-Christ. En conséquence, Dieu nous bénit en nous accordant davantage de son pouvoir. Comme le président Nelson l'a enseigné : « Chaque personne qui contracte des alliances dans les fonts baptismaux et les temples, et qui les respecte, bénéficie d'un accès plus grand au pouvoir de Jésus-Christ. [...] Le respect des alliances avec Dieu apporte en récompense le pouvoir céleste, pouvoir qui nous fortifie pour [mieux surmonter] nos épreuves, [résister à] nos tentations et [affronter] nos chagrins. »

Nous devenons plus réceptifs spirituellement. Nous avons davantage de courage pour affronter des circonstances impossibles en apparence. Nous sommes davantage fortifiés dans notre détermination à suivre Jésus-Christ. Nous nous repentons et retournons à lui plus rapidement quand nous transgressons. Nous faisons mieux connaître son Évangile par son pouvoir et son autorité. Nous aidons les personnes dans le besoin sans les juger. Nous les jugeons vraiment beaucoup moins. Nous conservons le pardon de nos péchés. Nous éprouvons une paix plus grande et nous sommes plus joyeux, parce que nous pouvons nous réjouir continuellement. Sa gloire nous entourera et ses anges nous garderont.

Voici l'invitation du Sauveur : « [Venez] au Père en mon nom et [recevez] sa plénitude en temps voulu. » Je vous exhorte à le faire. Venez à notre Père céleste, Prenez sur vous le nom de Jésus-Christ. Identifiez-vous à lui. Souvenez-vous toujours de lui. Efforcez-vous de lui ressembler. Joignez-vous à lui dans son œuvre. Recevez son pouvoir et ses bénédictions dans votre vie. Gravez son nom dans votre cœur, volontairement et intentionnellement. Ainsi, vous honorez votre « position » devant Dieu et vous

lisez – την ενδυνάμωση. Έχουμε πρόσβαση στη δύναμη και στις ευλογίες του Θεού στη ζωή μας. Η καθηγεσία Νέλσον παρέχει στον δρ. Σέλζμαν αναγνώριση και υποστηρικτικά κεφάλαια που χρησιμοποιεί για να αλλάξει την κουλτούρα στο τμήμα του. Εφαρμόζει αυτήν την «προικοδότηση δύναμης» για να βοηθήσει άλλους. Με παρόμοιο τρόπο, όταν παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Σωτήρος, ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς ευλογεί με τη δύναμή Του για να μας βοηθήσει να εκπληρώσουμε την αποστολή μας στη θνητότητα.

Καθώς συνάπτουμε επιπρόσθετες διαθήκες με τον Θεό, παίρνουμε επάνω μας πληρέστερα το όνομα του Ιησού Χριστού. Συνεπώς, ο Θεός μας ευλογεί με περισσότερη από τη δύναμή Του. Όπως δίδαξε ο Πρόεδρος Νέλσον: «Κάθε άτομο που συνάπτει διαθήκες στο βαπτιστήριο και στους ναούς –και τις τηρεί– έχει αυξημένη πρόσβαση στη δύναμη του Ιησού Χριστού... » Η ανταμοιβή για την τήρηση των διαθηκών με τον Θεό είναι επουράνια δύναμη... που μας ενδυναμώνει να ανθιστάμεθα στις δοκιμασίες, τους πειρασμούς και τα ψυχικά άλγη μας καλύτερα».

Πινόμαστε πιο δεκτικοί πνευματικώς. Έχουμε περισσότερο θάρρος να αντιμετωπίσουμε φαινομενικά αδύνατες καταστάσεις. Ενδυναμώνομαστε περισσότερο στην αποφασιστικότητά μας να ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό. Πιο γρήγορα μετανοούμε και επιστρέφουμε σε Εκείνον, όταν υποπίπτουμε σε παραπτώματα. Πινόμαστε καλύτερο στη διάδοση του Ευαγγελίου Του με τη δύναμη και την εξουσία Του. Βοηθούμε όσους έχουν ανάγκη, ενώ είμαστε λιγότερο επικριτικοί, κατά πολύ λιγότερο επικριτικοί. Διατηρούμε την άφεση των αμαρτιών μας. Έχουμε μεγαλύτερη γαλήνη και είμαστε πιο ενθουσιώδης, επειδή μπορούμε πάντα να χαίρομαστε. Η δόξα Του θα είναι γύρω μας και οι άγγελοί Του θα έχουν ευθύνη για εμάς.

Ο Σωτήρας μάς καλεί: «[Ελάτε] προς τον Πατέρα στο όνομά μου, και εν ευθέτω καιρώ να λάβετε από την πληρότητά του». Σας παροτρύνω να το κάνετε αυτό. Ελάτε προς τον Επουράνιο Πατέρα μας. Πάρτε επάνω σας το όνομα του Ιησού Χριστού. Ταυτισθείτε μαζί Του. Να Τον θυμάστε πάντα. Προσπαθήστε να γίνετε όπως Εκείνος. Συμμετέχετε μαζί Του στο έργο Του. Λάβετε τη δύναμη και τις ευλογίες Του στη ζωή σας. Χαράξτε το όνομά Του στην καρδιά σας, προθύμως και εκ προθέσεως. Αυτό σας δίδει «θέση»

serez qualifiés pour que le Sauveur intercède en votre faveur. Vous deviendrez un héritier exalté dans le royaume de notre Père céleste, cohéritier du Premier-Né, notre Sauveur et Rédempteur bien-aimé.

Il vit. Je le sais de manière absolue. Il vous aime. Il a donné sa vie pour vous. Il vous supplie de venir au Père à travers lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

ενώπιον του Θεού και σας δίδει τις προϋποθέσεις για την υπεράσπιση του Σωτήρος για λογαριασμό σας. Θα γίνετε υπερυψωμένος κληρονόμος στη βασιλεία του Πατέρα μας στους Ουρανούς, συγκληρονόμος με τον Πρωτότοκό Του, τον αγαπημένο μας Σωτήρα και Λυτρωτή.

Εκείνος ζει. Το ξέρω απολύτως. Σας αγαπά. Έδωσε τη ζωή Του για εσάς. Σας παρακαλεί να έλθετε προς τον Πατέρα μέσω Εκείνου. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.